

LEGE pentru completarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic - Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. - După alineatul (8) al articolului 9, se introduc zece noi alineate, alin. (9)-(18), cu următorul cuprins:

”(9) Trecerile prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează numai în vederea realizării unor obiective de investiții și/sau desfășurării unor activități de interes public național, local sau județean, după caz.

(10) Prin hotărârile de trecere prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc și termenele de finalizare a obiectivelor sau de începere a activităților prevăzute la alin. (9).

(11) Administratorii bunurilor din domeniul public al statului și din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, beneficiari ai transferurilor de bunuri prevăzute la alin. (1) și (2), au obligația să notifice, cu 30 de zile înaintea împlinirii termenului stabilit conform prevederilor alin. (10) și (13), pe fostul administrator al bunurilor proprietate publică a statului sau al unităților administrativ-teritoriale, după caz, asupra respectării sau nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (9).

(12) În cazul neînceperii activității de construire a obiectivului de investiții sau nedesfășurării activității, prevăzute la alin. (9), în termenul prevăzut în hotărârea Guvernului, respectiv a Consiliului județean, Consiliului General al Municipiului București

sau a Consiliului local, bunul trecut în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) revine de drept în domeniul public al statului sau al unității administrativ-teritoriale.

(13) În cazul începerii activității de construire a obiectivelor de investiții prevăzute la alin. (9), dar nefinalizate în termenul stabilit în hotărârile prevăzute la alineatele (1) și (2), termenul de finalizare se prelungește, de drept, cu o perioadă egală cu $\frac{1}{4}$ din termenul stabilit inițial prin hotărârea de transfer al dreptului de proprietate.

(14) În cazul realizării obiectivelor prevăzute la alin. (9), în termenele prevăzute la alin.(10) și (13), bunurile ce fac obiectul trecerilor prevăzute la alin. (1) și (2) rămân, de drept, în patrimoniul noului proprietar și în domeniul public.

(15) În cazul nefinalizării obiectivului de investiții, în termenul prevăzut la alin.(10) și (13), bunurile ce fac obiectul trecerilor prevăzute la alin. (1) și (2) rămân, de drept, în patrimoniul noului proprietar, urmand ca acesta sa platească, vechiului proprietar, contravaloarea bunurilor dobandite.

(16) Contravaloarea bunurilor dobandite în condițiile alin. (15) se stabilește, prin actualizarea valorii bunului ce a făcut obiectul hotărârii prevăzută la alin (1) și (2), cu indicele de inflație stabilit până la data rămânerii, de drept, a bunului în patrimoniul noului proprietar.

(17) Constatarea cerințelor prevăzute la alin. (12)-(14) se face prin proces verbal întocmit de către entitățile care au participat la predarea - primirea bunului ce a făcut obiectul hotărârilor de trecere prevăzute la alin. (1) și (2).

(18) Promovarea hotărârilor necesare punerii în aplicare a prevederilor cuprinse la alin. (12), (15) și (16) se face de către fostul administrator al bunurilor din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, după caz.”

2. După articolul 16, se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins:

”Art. 16¹ - (1) În situația hotărârilor judecătorești definitive prin care au fost anulate acte juridice translativ de proprietate sau au fost constatate alte încălcări ale unor dispoziții legale, cu consecința revenirii unor bunuri în proprietatea publică a

statului, dreptul de administrare este redobândit de drept de către instituția care l-a deținut anterior sau de continuatoarea în drepturi a acesteia.

(2) Titularul dreptului de administrare redobândit în condițiile alin. (1) are obligația de a efectua o analiză pentru a stabili dacă bunurile respective rămân în domeniul public al statului sau este necesară demararea procedurilor de trecere în domeniul privat al statului și de valorificare, în condițiile legii. În luarea acestor decizii se va ține cont și de instituirea sau nu prin hotărârile judecătorești definitive a unor obligații de demolare a plantațiilor și construcțiilor ridicate anterior pronunțării acestora, precum și de consecințele economice și sociale care pot decurge din deciziile ce se vor adopta.

(3) Dacă titularul dreptului de administrare stabilește că bunurile prevăzute la alin. (1), precum și eventualele plantații și construcții ridicate pe acestea anterior rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești, trebuie să rămână în domeniul public al statului, se vor aplica în continuare dispozițiile art. 581-582 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în funcție de buna-credință sau rea-credință cu care au fost efectuate lucrările respective.

(4) Dacă titularul dreptului de administrare stabilește că nu se mai justifică menținerea bunurilor prevăzute la alin. (1), precum și a eventualelor plantații și construcții ridicate pe acestea anterior rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, în domeniul public al statului, inițiază procedura de trecere în domeniul privat al statului și de valorificare, în condițiile legii.”

